

Kako so naredili Babo

Na območju vasi Gojaki je kompleksen sistem tročanov in megalitskih skal, ki še vedno deluje s polno močjo, čeprav je star najmanj tisoč let. Struktura še ni v celoti raziskana. Prvotno so jo gotovo postavili z namenom, da bi dobili točko moči na vrhu Grdine in pozneje na njej sezidali grad, ki je zdaj v ruševinah. Okoliški prebivalci pa so še do prve svetovne vojne vzdrževali celotni sistem. Najbolj so cenili Babo, najmočnejšo točko v strukturi, ki je zagotavljala ravnotežje globoko v človekovem duhovnem telesu.

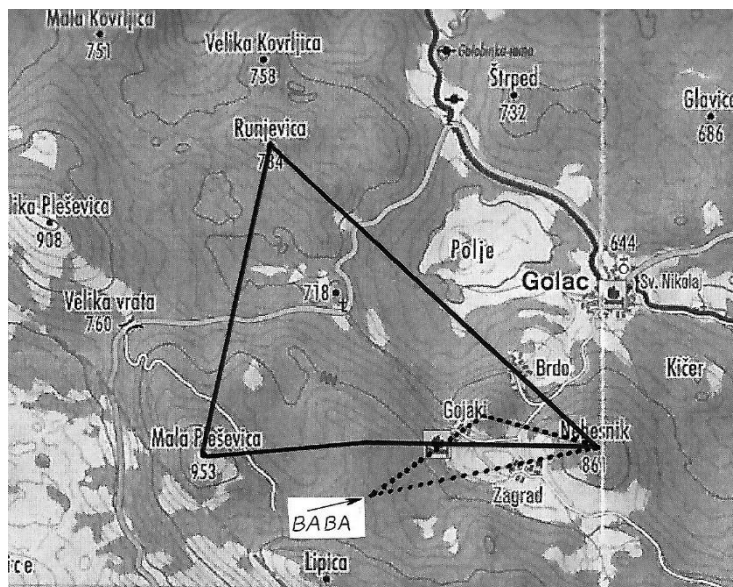
Kaj imajo skupnega Velika Baba (Matajur), Divje Babe (najstarejša piščal), Babja jama (staroversko svetišče) in Baba (osrednji del megalitskega objekta v Čičariji)? Naši predniki so z besedo *baba* označevali ekstremno močne točke vodne moči oziroma v desno rotirajoče biopolje. V enakem pomenu so to besedo uporabljali tudi v drugih slovanskih deželah ter Italiji in Franciji, vse do Bretanje, seveda vsak narod v svojem jeziku.

Stoletja nazaj, ko še ni bilo medicine in farmacije, kot jo poznamo danes, so naši predniki skrbeli za svoje zdravje tako, da so močno krepili svoje duhovno telo. Če bi danes tudi mi imeli tolikšno duhovno moč, kot so jo imeli oni, nam elektrosmog ne bi škodil, saj bi bili močnejši od njega. Človek se namreč sčasoma uravna z okoljem, v katerem živi, dobi enako moč kakor okolje, zato so se ljudje že v antiki naseljevali na območja z veliko močjo. Ko je takšnih območij zmanjkalo, so s posegom v naravo želeno veliko moč znali ustvariti tudi sami.

V nadaljevanju bomo opisali tehnologijo, ki so jo uporabljali naši predniki za kreiranje moči na izbranem območju. Ta tehnologija je povsem drugačna od današnje, saj kot gradbene elemente uporablja naravo, moč običajnih skal, moč vrhov gora in hribov ter moč dolin med njimi. Omenjena moč preide v človeka, ki tako postane duhovno močnejši, odpornejši in zdrav. Zaradi uporabe gradbenih elementov, ki so del narave, je sistem neviden, čeprav vsem na očeh. Prav zato se je ohranil do današnjih dni. Nihče ga ni mogel porušiti, saj ni vedel kaj naj bi rušil.

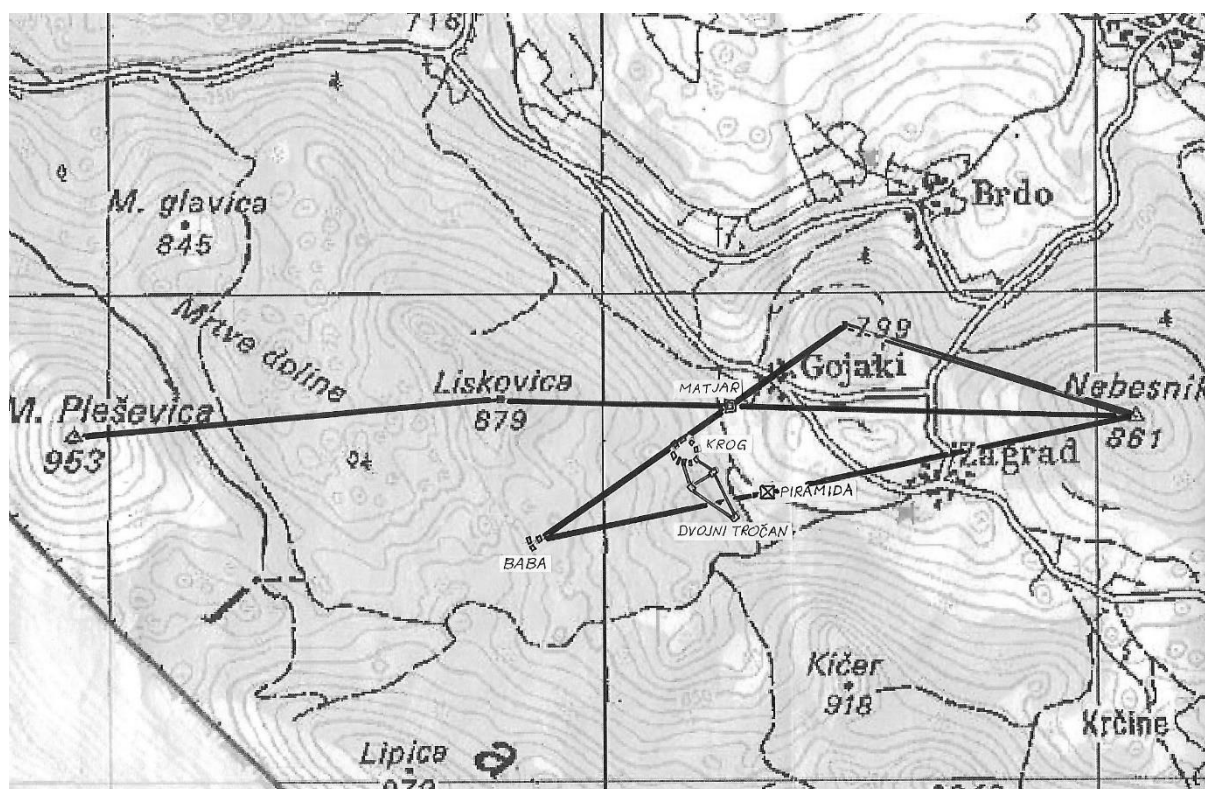
Veličina znanja naših prednikov je v tem, da so postavili trajen sistem, ki še po tisočletjih deluje. Prebivalcem teh območij okrepi moč in zagotavlja boljše ravnotežje, prav tako tudi obiskovalcem, ki si ga ogledujejo v naravi, vendar ne moremo reči, da zdravi. Za naše zdravljenje je pooblaščen samo zdravnik, vendar bo ta imel veliko manj dela, če bo skrbel za ljudi, ki že imajo veliko duhovno moč in so uravnoteženi.

Vrhove Malo Pleševico (953 m), Nebesnik (861 m) in Runjevico (784 m) v veliki tročan povezuje zemeljska moč, ki jo zagotavlja izmenično rotirajoče biopolje (slika 1). Tročan je naravni sistem, sestavljen iz treh točk, ki jih med seboj povezujejo pasovi energije, tako imenovane kačje črte. To so njegovi vitalni elementi. Struktura ustvarja medsebojno napetost in nenehno vrti biopolje, to pa krepi življenje in moč ter zagotavlja ravnotežje.

Slika 1: Veliki tročan (polna črta), mali tročan (črtkano), Baba.

Če bi strukturo želeli še okrepiti, bi morali k vitalnim elementom dodati nove strukture, prav za to pa so bili naši predniki veliki mojstri. Vsak priklop na posamezno vitalno točko sistema poveča moč v celotnem sistemu, še bolj pa moč na posameznih vitalnih točkah.

Slika 2: Južna kačja črta velikega tročana in mali tročan.

Na južni strani so v kačjo črto Nebesnik – Mala Pleševica zajeli še Liskovico (879 m). Trije vrhovi v isti črti dajejo večjo moč kakor dva. Na veliki tročan so priklopili še manjšega, ki učinkuje prek točk Nebesnik – Grdina (799 m), nad Gojaki – Baba, kot vidimo na sliki 2. Mali

tročan z zemeljskim poljem je priklopljen na večjega v točki Nebesnik, ki ima ognjeno moč in na križišču kačjih črt Nebesnik – Liskovica ter Grdina – Baba, kamor so postavili nekaj ton težak matjar (matjar pomeni velika skala).

Na platoju z južne strani Gojakov so zgradili megalitski sistem, zasnovan kot dvojni tročan – dva trikotnika skupaj. Na zahodni strani so sestavili megalitski krog iz več ton težkih skal. Priklopljen je na kačjo črto z vodno močjo Grdina – Baba. V krogu, s premerom približno petih metrov, je devet skal, ki so polarizirane tako, da zagotavljajo vodno moč. Če bi želeli okrepiti moč na lokaciji Babe, bi lahko na to kačo priklopili le sisteme z enako močjo. V megalitski krog, ki je hkrati element dvojnega tročana, sta druga ob drugo vstavljeni dve skali – dvojna skala. Ta dvojica prinaša v sistem zračno moč, ga prostorsko uravnoteži.

Na kačjo črto Nebesnik – Baba, ki ima ognjeno moč, so postavili štiristrano piramido iz pol tone težke skale, prav tako z ognjeno močjo – vrtinec moči se vrti v levo. Najdemo jo ob sprehajalni poti pod dvojnimi tročani. Iz njenega vrha sega navzgor do zvezde na nebu pas energije, ki so ga imenovali pajkova nit. Če sistem ne bi imel povezave z zvezdo, bi izgubil moč.

Najpomembnejša točka celotnega sistema je Baba, ki je vitalna točka malega tročana. Zasnovana je kot vodni tročan iz dveh skal z zemeljsko močjo in ene skale z vodno močjo. Večji skali v velikosti človeka, z zemeljsko močjo sta blizu, zato omogočata prostorsko uglasitev polja v celotnem sistemu. Manjša skala z vodno močjo pa je nekaj metrov stran. Nanjo so priklopljene kačje črte, ki segajo do Grdine in Nebesnika.

Celotni sistem, veliki in mali tročan z vsemi priklopi, je bil zasnovan za krepitev moči na tej lokaciji. Izbran je bil premišljeno, saj z Grdino in Nebesnikom oblikuje tako imenovani sveti kot, ki znaša približno 23° , toliko približno znaša tudi kot nagiba Zemljine osi. *Če elemente v biopolju oblikujemo po geometrijskih slikah, ki jih opisujejo grafi fizikalnih pojavov, okrepimo njegovo moč.* Davni graditelji morda niso merili s kotomerom. Najprimernejšo točko so iskali po kriteriju največje moči. Povezovali so različne točke na prelazu treh vrhov, Liskovice, Lipice (979 m) in Kičerja (918 m) ter merili moč. Na lokaciji največje moči so nato formirali vodno točko, ki so jo imenovali Baba.

V velikem tročanu je tolikšna moč, da lahko ljudi varuje pred visokofrekvenčnimi sevanji. Če z njegovo močjo primerjamo druge moči, je moč malega tročana za en velikostni razred večja, moč dvojnega tročana je večja za dva velikostna razreda, moč megalitskega kroga dvojnega tročana je večja za sedem velikostnih razredov, Baba pa ima za trideset velikostnih razredov večjo moč od velikega tročana.

Čemu so naši predniki potrebovali tolikšno moč na lokaciji Babe, bomo morali še raziskati. V predorih pod Piramido sonca v Visokem pri Sarajevu uporabljajo približno enako vodno moč za zagotavljanje ravnotežja globoko v človekovem duhovnem telesu. O točkah moči je pisal Pavle Medvešček Klančar v svoji knjigi *Iz nevidne strani neba*. Leta 1969 je zbral še zadnja pričevanja ljudi v vaseh Poljane, Zagrad, Golac in Gojaki, ki so se takšnih zadev še spominjali.

Morda bi šla v pozabo tudi njihova pričevanja, če okrog leta 2015 ne bi prišla v te kraje gospa Nada Višnjč. V pokrajini okoli vasi Gojaki je začutila posebno moč, in tam zgradila gostinski objekt. Nad vasjo je opazila velike skale pravilnih oblik, nenavadno postavljene. Zaradi njenega vztrajanja, naj se ti megaliti raziščejo, je bila odkrita izjemna kulturna dediščina, ki presega lokalne okvire. Sredi Evrope je bil tako odkrit kompleksen sistem urejanja duhovne moči v pokrajini, ki lahko rabi kot študijski temelj za prihodnje raziskovalce. V njem je namreč skritega še veliko znanja, ki bo pripomoglo k spoznavanju starodavnih tehnologij, če se bomo le odločili, da jih uporabimo. Megaliti nam namreč razkrivajo neznano plat zgodovine, zato jih velja ohraniti tudi zanamcem.

Ljudje so živeli v območju velikega in malega tročana. Na lokacijo Babe so prihajali redno, vendar le enkrat na leto, samo ob kresu (23. junija) pa tri dni zapored. Kres so zakurili na ognjeni kačji črti, ki povezuje Babo in Nebesnik. S kresom so nedvomno zelo okrepili celotni sistem, prav tako mikrolokacijo Babe.

Na Grdini so ostanki gradu Golac, kot so ga poimenovali že v 11. stoletju, ko je bil grad v polnem razcvetu. Branil je prehod iz Notranjske k Buzetu. Grdina pa je zemeljska točka malega tročana. Zemeljska moč je najbolj ustrezna za stalno bivanje ljudi, zato lahko sklepamo, da je bil sistem tročanov postavljen zaradi gradu. Tudi šempetrski grad v Stražišču pri Kranju so v 11. stoletju postavili na zemeljsko točko že obstoječega tročana, prav tako grad v Planini pri Sevnici. Oba tročana še zmeraj delujeta.

Sistem tročanov pri Gojakih je prava mojstrovina, ki je ne bi mogli uresničiti brez naravnih danosti pokrajine. Ko so nekoč zidali gradove, so upoštevali tako geomantijo kakor statiko, in niso zidali, če ni bilo pogojev za zdravo bivanje. Sklepamo, da sta veliki in mali tročan delovala še preden so začeli zidati grad na Grdini. Golac je bil že v antični dobi pomembna utrjena postojanka, zato so morda omenjena tročana postavili še tisočletje prej. To ne bi bilo nič nenavadnega, saj je tudi tročan pri Kranju približno iz istega časa. Po grobi oceni sta veliki in mali tročan, z megalitskimi kamni vred, stara od tisoč do dva tisoč let.

27. 2. 2019

Franc Šturm

www.radiesteziija-sturm.si